

Vorig jaar op het vliegerfeest in Maarssen zag ik voor het eerst een ronddraaiende box vliegen. Deze box was van Cor Buisman. Later in Dieppe vloog een Fransman zo'n zelfde box, die zo gebouwd was dat het leek alsof de kleuren steeds wisselden.

Nu ben ik niet zo'n technaut, maar deze vlieger boeide mij en zoals dat meer gaat, maak ik daarvan een tekening en nog eens een en na een poosje weer een. Enfin, u kent die ziekte wel. Het werd gemakkelijker toen ik in het blad Vlieger Papier van het NVG, de bouwtekening van de Rotexa zag staan.

Nu heb ik de laatste jaren mijn vliegers genormaliseerd op 1,5 m of meervouden hiervan. Dit in verband met de lengte van de RF-buizen die ik gebruik. Dit betekent nu dat ik bakken vol vliegers heb zonder stokken. Daarnaast heb ik dan een RF-collectie, die ik voor al mijn vliegers kan gebruiken. Eventuele passtukjes houd ik bij de kale vliegers om vergissingen te voorkomen. Zoals ik reeds zei de Rotexa kreeg mij te pakken. Ik dacht als ik nu in het midden van de doos een kleinere ééncellige rotexa maak, die tegenovergesteld en sneller draait dan de buitenste, dan heb ik iets apart. Aldus geschiedde, ik koos voor de maat van 3 m, een aardig boxje dus, voor het draaiwerk nam ik stofdichte kogellagers, die ik in de nylonschijven heb geklemd. In de as van de kogellagers maakte ik strak passend draadend met daaraan een

oog gelast voor de vliegerlijn. Let wel op dat dit draadend met dubbele moeren wordt geborgd, anders loopt het gegarandeerd een keer los, hetgeen mij overkwam. De vlieger belandde gelukkig in een achtertuin. Nu zijn de tuinen tegenwoordig niet zo groot meer en als je dan een zeskantige doosvlieger van 3 m in je achtertuin krijgt heb je gelijk wel een aardig tuintje vol. De eigenaar nam het gelukkig nogal laconiek op en gaf mij de dag daarop een plastic vlieger-tje om vast te kunnen oefenen.

Voor de buitenste 6 staanders heb ik kokers genaaid, waarin de staanders passen. Ik gebruik geen spantouw-tjes, daar dit bij het uithalen van het RF-buis veel knopen en narigheid veroorzaakt. Alle zijden zoom ik om en aan de uiteinden van de vleugels zitten lusjes voor de vleugelspanners, die ook door de kokers lopen.

De middelste staander wordt met een boutje met vleugelmoer vastgemaakt aan de busjes, die weer vastzitten aan de nylonschijf. De middelste doos draait om deze staander heen. Aan de voorkant van de vlieger mogen de staanders niet uitsteken om haken aan de vliegerlijn te voorkomen.

Ik heb aan de achterkant van de vleugelpunten zakjes genaaid, waarin een platte batterij gaat met een lampje. 's-Avonds geeft dit een fascinerend effect, vooral als de vleugelpunten verschillend van kleur zijn.